

XXIV.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om gift Kvindes Raadighed over, hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 26de Februar 1880).

Det er overdraget Undertegnede at afgive Betænkning over det fra Folkethinget oversendte Forslag til Lov om gift Kvindes Raadighed over, hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed.

Uden at tillægge Lovforslaget nogen indgribende Betydning, er Udvalgets Flertal (Carlsen, Krieger og Rammestov) efter nøie Prøvelse af Sagen kommet til det Resultat, at det ikke kan tilraade Forslagets Forkastelse, idet vi maa anse den til Grund for Lovforslaget liggende Tanke for rigtig, i hvilken Henseende vi i det Væsentlige kunne henholde os til de Betragtninger, der paa Forhandlingens forskellige Trin, særlig ved Sagens 1ste Behandling i Landstinget, ere gjorte gjældende af Justitsministeren. Naar Sagen holdes inden den fra først af givne Begrænsning, skjønte vi ikke heller, at der i den Omstændighed, at Lovforslaget styldes privat Initiativ, i og for sig indeholdes nogen Modgrund af Betydning.

Vi finde dog nogle mindre Ændringer og Tillæg tilraadelige, til hvilke Udvalgets øvrige Medlemmer i alt Fald subsidiært kunne slutte sig.

1) Det har neppe været Lovforslagets Hensigt, at der ved samme Skulde gjøres nogen Forandring i de Regler, Lovgivningen nu fastsætter for Afgang til Testamenters Oprettelse; i alt Fald kunne vi ikke tilraade, at der ved denne Lov gives gift Kone Afgang til uden Mandens Samtykke ved Testament at raade over det af hende erhvervede Gods. Det anses derfor rigtigst, at enhver Loviol hæves ved en udtrykkelig Tilfjendegivelse.

2) Det skjøntes ikke nødvendigt, at det Samtykke, uden hvilket det i Loven omhandlede Gods ei hester for den af Manden stiftede Sjæld, netop skal være „udtrykkeligt“ givet. Det maa formentlig være tilstrækkeligt, at Samtykke virkelig er givet.

3) Vi foreslaa at ubelade Slutningsfættningen, at der ikke ved Ægtepagt skal kunne gjøres nogen Indskrænkning i Hustruens Ret efter denne Lov. Vi skjønte nemlig ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at stille denne Lovs Regel anderledes ligeoverfor Ægtepagter, at gjøre den mere ufravigelig end den øvrige Lovgivning om Foruoveretsforholdet mellem Ægtefæller, og det saameget mindre, som det vistnok af Mange antages, at en forstandig Benyttelse af Ægtepagtsinstitutionen i større Omfang, end nu er Tilfældet, vilde være stemmende med Forholdenes Udvikling, hvorfor vi og maatte anse det for ønskeligt, at de Loviol, den nuværende Ret frembyder med Hensyn til Ægtepagtsinstitutionen, blive fjernede ved legislativ Bearbejdelse. Vel maa det nemlig anses for utvivlsomt, at de Ægtepagter, vordende Ægtefæller indgaa før Ægteskabet, ikke saame al Gyldighed, fordi de ikke blive kongelig konfirmerede (hvilket, naar Gebyret ikke estergives, medfører ikke ringe Bekostning); men hvilken Gyldighed der tilkommer saadan ukonfirmeret Ægtepagt, er meget omvistet.

4) Det kan ikke mistjendes, at den Ret, Lovforslaget vil give Hustruen, kan blive misbrugt, saa at der vistnok burde være A d g a n g